

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-29Csp/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118210769
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Mičková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7118210769.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Jankou Mičkovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, XXX XX C., práv. zast.: IURISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, Košice-Sever 040 01, IČO: 36 588 041 proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, o určenie, že právo na plnenie nie je takto

rozhodol:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania z a m i e t a.

II. Súd u r č u j e, že právo žalovaného na plnenie od žalobcu na základe zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 043/5400/07 Su zo dňa 05.09.2007 a zmluvy o E. hypoúvere č. 019/5001/09 Su zo dňa 16.07.2009 nie je.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v plnej výške o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.9.2018 domáhal, aby súd určil, že právo žalovaného na plnenie od žalobcu na základe Zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 043/5400/07SU zo dňa 5.9.2007 a Zmluvy o OTPHYPO ÚVERE číslo XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16.7.2009 nie je.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 27.7.2018, sp. zn. 24Csp 135/2018 bola žalobcovi uložená povinnosť podať proti žalovanému žalobu o určenie, či tu právo žalovaného zo zmluvy o úvere voči žalobcovi je alebo nie je. Žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXXXXX/XXXX dňa 5.9.2007 (ďalej v texte zmluva č. 1) a dňa 16.7.2009 Zmluvu o OTPHYPO ÚVERE č. XXX/XXXX/XXXX (ďalej v texte zmluva č. 2). Po uzavretí týchto zmlúv bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti dňa 5.9.2007 a Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti dňa 16.7.2009 medzi právnym predchodcom žalovaného a JUDr. Dagmar Lukáčiovou, rod. F., pričom žalobca s JUDr. Dagmar Lukáčiovou dlhodobo a trvale žijú v spoločnej domácnosti a sú v zmysle § 116 zák. č. 40/1964 Zb. sebe blízkymi osobami, kde by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako ujmu vlastnú. Podľa zmluvy č. 1 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 11.300 000,- Sk/375.091 € a na základe zmluvy č. 2 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 333.354,05 €. K reálnemu plneniu zo strany banky došlo iba raz v roku 2007 a následne po uzavretí zmluvy č. 2 nedošlo zo strany banky k skutočnému plneniu formou poskytnutia peňažných prostriedkov, iba k akémusi započítaniu vo forme peňažných bankových operácií. Ku dňu spísania žaloby, t.j. 21.9.2018 žalobca zaplatil právnemu predchodcovi žalovaného celkovo sumu vo výške 432.453,35 €, pričom táto suma prevyšuje sumu vo výške 422.849,82 € dojednaných v zmluve č. 2. Právny predchodca žalovaného od žalobcu požaduje zaplatiť ešte sumu vo výške 100.929,74 €

titulom zmluvy a na uspokojenie svojej pohľadávky začal výkon záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom je A. G. D. a to na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 16.7.2009, č. 019/5001/09SU, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, okres C. H., E. C. – I. J., kat. územie Stredné mesto. Žalobca má za to, že jeho záväzok zo zmluvy voči právnomu predchodcovi žalovanému zanikol splnením, napriek tomu právny predchodca žalovaného požaduje zaplatenie vyššie uvedenej sumy titulom zvyšku úveru, čím je postavenie žalobcu po preukázaní zaplatenia úveru neisté a nápravu nie je možné dosiahnuť ináč. Žalobca poukázal na to, že je nejasný vzťah medzi zmluvou č. 1 a zmluvou č. 2, na neurčitost' právneho režimu medzi týmito zmluvami, na skutočnosť, že boli uzatvorené dve úverové zmluvy, ale k plneniu zo strany banky došlo reálne iba raz, na spôsob výpočtu dlžnej sumy, ktorú žalovaný požaduje a ktorý nie je jasný a zrozumiteľný a teda výška nie je preukázaná a dôvodná. Zároveň mal za to, že zmluva obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok, ako vysoká úroková sadzba, kumulácia úrokov a zmluvných pokút, prípadne aj poplatku za predčasné splatenie úveru, má podozrenie na použitie nekalých obchodných praktík pri uzatváraní predmetnej zmluvy. Keďže žalobca tvrdí a preukazuje, že svoj dlh voči žalovanému splnil, odvolávajúc sa na nejasný vzťah medzi zmluvou č. 1 a zmluvou č. 2, kumuláciou úrokov a zmluvných pokút a s poukazom na fakt, že žalovaný začal výkon záložného práva, žalobca má naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby.

3. Žalobca predložil alebo označil dôkazy a použil tieto prostriedky procesného útoku: výpis LV č. XXXX, Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 3.5.2018 a zo dňa 18.5.2018, Zmluva o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. 043/5400/07SU zo dňa 5.9.2007, priebežný výpis účtu žalobcu za obdobie od 3.9.2007 do 30.9.2017, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 5.9.2007 a 16.7.2009, vyjadrenie žalobcu zo dňa 1.3.2019, znalecký posudok č. 85/2007 a č. 86/2007, navrhol vyžiadať vyjadrenie žalovaného, či odplata v zmysle článku 9 bodu 2 zmluvy o postúpení pohľadávky zaplatená bola alebo nie, vyjadrenie zo dňa 1.2.2024, uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 15Csp/136/2018 zo dňa 20.9.2022, krycí list.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.11.2018 uviedol, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 16.7.2009 Zmluvu o OTPHYPO ÚVERE č. XXX/XXXX/XXXX ďalej len zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol v prospech žalovaného účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 333.354,05 € a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky v zmysle zmluvy o úvere za podmienok uvedených v zmluve o úvere. Čerpanie úveru žalovaného preukazuje okamžitý (priebežný) výpis z účtu č. 11513485, ktorým zároveň preukazuje aj platobnú disciplínu žalovaného pri plnení jeho peňažných záväzkov, pričom tento účet bol úverovým účtom banky zaznamenávajúci splácanie úveru zo zmluvy o úvere. Žalovaný porušil zmluvu o úvere tým, že nesplácal úver v zmysle podmienok a vzhľadom na to, že žalovaný (pozn. súdu správne má byť žalobca) porušoval podmienky splácania úveru dohodnutého v zmluve o úvere, žalobca (pozn. súdu správne má byť žalovaný) listom zo dňa 25.7.2014 upozornil žalovaného (správne má byť žalobcu) na porušovanie jeho zmluvných povinností a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaný (správne má byť žalobca) aj naďalej porušoval podmienky zmluvy o úvere, žalobca (správne má byť žalovaný) listom zo dňa 9.4.2015 vyhlásil úver za predčasne splatný. K námietke žalobcu, že je nejasné, v akej výške úver splácal a na čo bol konkrétne započítaný, predložil žalovaný rozpis splácania dlžnej sumy žalobcom na oboch úverových účtoch. Poukázal zároveň na to, že v konaní pred Okresným súdom Košice II bol žalobca ako žalovaný v konaní sp. zn. 15Csp 136/2018 zaviazaný zaplatiť žalovanému ako žalobcovi sumu 65.768,49 € s prísl. Žalobca čerpal obe úvery, čo žalovaný preukazuje výpisom z bankových účtov č. XXXXXXXX/XXXX a číslo XXXXXXXX/XXXX. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu v žalobe, že k reálnemu plneniu zo strany žalovaného došlo iba raz a teda vraj nedošlo zo strany žalovaného k skutočnému plneniu formou poskytnutia peňažných prostriedkov, iba k akémusi započítaniu vo forme bankových operácií. Priamo výpisy z účtov preukazujú reálne čerpanie finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobcu zamietnuť.

5. Žalovaný predložil alebo označil dôkazy a použil tieto prostriedky procesnej obrany: Okamžitý priebežný výpis z účtu č. XXXXXXXX/XXXX a XXXXXXXX/XXXX, navrhol pripojiť spis tunajšieho súdu sp. zn. 15Csp 136/2018, predložil zmluvu o postúpení pohľadávok vrátane prílohy 1a až 1c, vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, poslednú výzvu pred zosplatením zo dňa 25.7.2014, obálku listovej zásielky, vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 9.4.2015, scan obrazovky .

6. Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 29Csp/198/2019-250 zo dňa 22. februára 2023 žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, uznesením sp. zn.6CoCsp/28/2023 zo dňa 13.9.2023 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 29Csp/198/2019-250 zo dňa 22. februára 2023 a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bodoch 46) až 48) uviedol:

8. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude preto prioritne skúmať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky žalovanej na postupníka, teda existenciu

a/ výzvy banky na splatenie časti úveru s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a jej doručenie do dispozičnej sféry dlžníka,

b/ oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a jeho doručenia ako aj posúdenie naplnenia lehôt vyplývajúcich z ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 Občianskeho zákonníka pre platné mimoriadne zosplatenie, c/ výzvy banky pred postúpením pohľadávky a jej doručenie do dispozičnej sféry dlžníka a d/ dlžníkovho následného nepretržitého omeškania viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke (po doručení výzvy v bode c/).

9. Ak súd dospeje k záveru, že neboli splnené a preukázané všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky žalovanej na postupníka, a teda k záveru, že sa jedná o postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom a tento právny úkon je neplatný v zmysle § 39 OZ, v spore bude ďalej konať so žalovanou a nevyhovie návrhu žalobcu na zmenu žalovanej, posúdi opätovne dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a vo veci rozhodne.

10. Ak súd dospeje k záveru, že boli splnené a preukázané všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky žalovanej na postupníka, rozhodne o zmene žalovanej v zmysle ust. § 80 CSP vychádzajúc z návrhu žalobcu na zmenu žalovanej. Následne v konaní bude pokračovať s postupníkom (DPS financial consulting, s.r.o.), posúdi opätovne dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a vo veci rozhodne.

11. Podľa § 391 ods. 2 csp. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Podľa § 390 csp. odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak

a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a

b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

13. Súd v súlade s ust. § 391 ods. 2 C.s.p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v súlade s ust. § 390 C.s.p. poukazuje na Nálezy Ústavného súdu SR z 25. októbra 2017, č. k. III. ÚS 379/2017-35, č.k. III.ÚS 5/2018-28 z 5.6.2018 a I.ÚS 227/2018 z 15.8.2018, . I.ÚS 570/2017-28 zo dňa 9.1.2019

14. Súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní a pri rozhodovaní z nich vychádzal, nevykonával dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov pretože tieto boli stranám sporu doručené a neboli sporné, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotil podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a zistil tento skutkový stav.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava, ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili písomne dňa 5.9.2007 Zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečeného nehnuteľnosťou č. zmluvy 04/5400/07SU, na základe ktorej sa banka zaviazala za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnúť v prospech dlžníka spotrebný úver vo výške 11.300 000,- Sk, t.j. 375.091,28 € a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver banke vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky podľa zmluvy za nižšie uvedených podmienok. Stanovená bola pohyblivá sadzba vo výške 3,35% ročne, pričom základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 5,45% ročne, výsledná úroková sadzba spotrebného úveru ku dňu podpísania zmluvy predstavuje 8,80% ročne. Žalobca ako dlžník mohol čerpať úver jednorázovo v lehote od

15.9.2007 do 13.10.2007. Splácanie úveru spolu s úrokmi bolo stanovené v mesačných anuitných splátkach s 1. splátkou vo výške 133.913,- Sk v termíne do 15.10.2007, s 2. až 131. splátkou vo výške 133.913 € 15. deň v mesiaci a posledná 132. splátka vo výške 133.706,55 Sk splatná dňa 15.9.2018, ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 9,50%. Zároveň k predmetnej zmluve bolo dňa 5.9.2007 uzavretá aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti medzi záložným veriteľom OTP Bankou Slovensko, a.s., Bratislava a JUDr. Dagmar Lukáčiovou ako záložcom, ktorou sa zriadilo záložné právo pre záložného veriteľa k zálohu a to k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, kat. územie I. J., okres C. H., E. C. – I. J., ktoré boli vo výlučnom vlastníctve záložcu. Touto záložnou zmluvou si záložný veriteľ zabezpečoval pohľadávku vzniknutú zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. 043/5400/07SU zo dňa 5.9.2007 vo výške 11.300 000,- Sk.

16. OTP Banka Slovensko, a.s., ako banka a žalobca ako dlžník uzatvorili písomne dňa 16.7.2009 Zmluvu o OTPHYPO ÚVERE č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnúť v prospech dlžníka účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 333.354,05 €. Úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu, stanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre spotrebné úvery a prirážky 0,20% ročne, základná úroková sadzba ku dňu podpisania zmluvy bola vo výške 5,30% ročne a výsledná úroková sadzba spotrebného úveru ku dňu podpisania zmluvy vo výške 5,50% ročne. Úver bol poskytovaný za účelom investície do nehnuteľnosti, čo vyplýva z článku I bodu 1, 2 a 3 zmluvy. Úver dlžník mohol čerpať postupne v lehote od 15.8.2009 do 13.9.2009 čo vyplýva z článku III. bodu 2 zmluvy. Splácanie istiny úveru spolu s úrokmi bolo stanovené v mesačných anuitných splátkach, 1. splátka vo výške 3.948,59 € splatná dňa 15.10.2009, 2. až 106. splátka vo výške 3.948,59 € splatná 15. deň v mesiaci a 107. splátka vo výške 3.947,25 € splatná dňa 15.8.2018, čo vyplýva z článku IV. bodu 1 zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 5,66% ročne v zmysle článku V. ods. 3. Zároveň k predmetnej zmluve bola písomne uzavretá dňa 16.7.2009 aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorú uzavreli OTP Banka Slovensko, a.s., ako záložný veriteľ a JUDr. Dagmar Lukáčiová ako záložca, pričom zriadilo sa záložné právo pre záložného veriteľa k zálohu a to k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, kat. územie I. J., okres C. H., E. C. – I. J., ktoré boli vo výlučnom vlastníctve záložcu a slúžili na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebnom úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16.7.2009, kde bol poskytnutý úver vo výške 333.354,05 €.

17. E. K. listom zo dňa 3.5.2018 oznámila JUDr. Dagmar Lukáčiovej ako záložcovi začatie výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva ZZ1 k Úverovej zmluve č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16.7.2009, keďže úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16.7.2009 sa stal z dôvodu nesplácania predčasne splatným ku dňu 18.5.2015. Začatie výkonu záložného práva oznámila ako žalobcovi, tak aj záložcovi aukčná spoločnosť a to listom zo dňa 18.5.2018. Okresný súd Košice I, uznesením sp.zn. 24Csp 135/2018 zo dňa 27.7.2018 uložil povinnosť OTB Banke Slovensko, a.s., Bratislava a Aukčnej spoločnosti, s.r.o., Bratislava, zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXXX formou dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v 1. rade (JUDr. Dagmar Lukáčiovej) zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie Stredné mesto, obec C. – I. J., okres Košice I a zároveň uložil žalobcovi v 2. rade (JUDr. Alexejovi Krempovi) podať proti žalovanému v 1. rade, t.j. E. K., v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia žalobu o určenie, či tu právo žalovaného v 1. rade voči žalobcovi v 2. rade zo zmluvy o úvere je alebo nie je. Vyššie uvedené skutočnosti medzi stranami sporu neboli sporné.

18. Podľa § 137 písm. c) c.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

19. Žaloba podaná žalobcom dňa 21.9.2018 je tzv. určovacou žalobou, preto sa súd v prvom rade zaoberal skutočnosťou, či žalobca má na žalobe naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou úspešnosti predmetnej žaloby.

20. Žalobca tvrdil, že svoj dlh voči žalovanému splnil, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný začal výkon záložného práva, žalobca má naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby teda na určení, či tu právo žalovaného na zaplatenie požadovanej sumy je alebo nie je.

21. Podľa § 524 ods. 1 obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 obč. zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. V priebehu konania súd zistil, že pôvodne žalovaný OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31318916 bol vymazaný z obchodného registra dňom 1.10.2021 a spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia, pričom právnym nástupcom sa stala Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, t.j. žalobca.

24. Žalovaný podaním zo dňa 7.10.2020 oznámil súdu, že pohľadávka banky bola postúpená na spoločnosť DPS Financial Consulting, s.r.o., Trnava a teda že nie je pasívne vecne legitimovaný v predmetnom spore a zároveň následne predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 29.6.2020 vrátane príloh 1a až 1c, z ktorých vyplýva, že postupca OTP Banka Slovensko, a.s., a spoločnosť DPS Financial Consulting s.r.o., Trnava ako postupník, pričom postupca postúpil postupníkovi pohľadávky s ich príslušenstvom a všetkými právami za odplatu vo výške 407.136,85 €, pričom 75% odplaty za postúpenie vo výške 305.352,64 € bude zaplatených pri podpise zmluvy a 25% odplaty za postúpenie vo výške 101.784,21 € bude zaplatených najneskôr do 31.7.2020 čo vyplývalo z článku IV. bodu 1 písm. a/ a b/ zmluvy. Zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpísania zmluvnými stranami, čo vyplýva z článku IX. ods. 1 a účinnosť zaplatením 75% odplaty za postúpenie podľa článku IV. bod 1 písm. a/ tejto zmluvy, čo vyplýva z článku IX. bod 2.

25. Z vyjadrenia ČSOB zo dňa 3.8.2022 vyplývalo, že obidve časti odplaty za postúpené pohľadávky boli uhradené v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.6.2020 a to dňa 29.6.2020 suma vo výške 305.362,64 € a dňa 16.7.2020 suma vo výške 101,784,21 €, čo preukazuje výstupom z bankového systému. Zmluva o postúpení pohľadávok teda nadobudla dňom zaplata 75% odplaty za postúpenie účinnosť, t.j. dňom 29.6.2020.

26. Po vrátení veci odvolacím súdom súd preskúmal návrh žalobcu na zmenu strany sporu zo dňa 6.4.2023 v intenciách uznesenia odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že tomuto nemožno vyhovieť a je potrebné zmenu strany nepripustiť. Z obsahu spisu, najmä vyjadrenia (pôvodnej) žalovanej (č.l. 76) vyplýva, že žalobca (v konaní v postavení spotrebiteľa, pozn.) mal byť listom zo dňa 25.07.2014 okrem iného upozornený na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktorý sa týka uplatneného nároku v tomto konaní. Žalobca si podľa (pôvodnej) žalovanej zásielku s predmetným listom neprevzal v odbernej lehote. Listom zo dňa 09.04.2015 mal byť úver vyhlásený za predčasne splatný (s účinnosťou k 18.05.2015, vid'. oznámenie o začatí výkonu záložného práva - č.l. 8). Žalobca si podľa (pôvodnej) žalovanej zásielku s predmetným listom neprevzal v odbernej lehote.

27. Uvedené skutočnosti však neboli v konaní preukázané žiadnymi relevantnými listinnými dôkazmi. Rovnako nebola preukázaná výzva banky pred postúpením pohľadávky a jej doručenie do dispozičnej sféry dlžníka (žalobcu). Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok, predpokladaných ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách (a § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorým predchádza splnenie náležitostí, predpokladaných § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ zaťažuje veriteľa aj v prípade, že jeho skutkové tvrdenia neboli spotrebiteľom vyslovene popreté. Na podporu tejto argumentácie poukazuje súd na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 pod R č. 6.

28. Pri zohľadnení dôkaznej situácie v danom štádiu konania preto súd konštatuje, že k platnému postúpeniu pohľadávky nemohlo dôjsť, keďže nebolo preukázané, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, a preto bez ďalšieho nemožno konštatovať, že došlo aj k platnému postúpeniu pohľadávky. Súd návrhu žalobcu na pripustenie zmeny žalovanej teda nevyhovel, nakoľko neboli splnené podmienky v zmysle cit. ust. § 80 CSP, preto zmenu na žalovanej strane uznesením č.k. 29Csp/198/2019-299 zo dňa 30.11.2023 nepripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2023.

29. Keďže pôvodným nositeľom pohľadávky z úverovej zmluvy bola banka, ktorá pohľadávku postúpila na nebankový subjekt, na daný vzťah a postúpenie pohľadávky z ČSOB, a.s. na postupníka bolo

potrebné aplikovať režim zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. a skúmať platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 28.12.2020, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Uvedené zákonné ustanovenie stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu, bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

32. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/ existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na veriteľovi preukázať tieto skutočnosti, vrátane dôkazu preukazujúceho doručenie takejto výzvy dlžníkovi bankou. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

33. Súdna prax je vzácne jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp.zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018 etc).

34. Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná vecná legitímácia postupníka v spore.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Pre splatnosť celého dlhu teda zákon predpokladá kumulatívne naplnenie týchto skutočností: 1/ dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením niektorej zo splátok, 2/ veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky a 3/ veriteľ požiadal o zaplatenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a 4/ pred využitím tohto práva upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva min. 15 dní vopred.

38. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021 sp.zn. 4Cdo/162/2020, R 6/2022). Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí vychádzal z úvahy, že jednou zo základných procesných povinností strán sporu, je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci. Dovolateľka v spore nepreukázala aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky bankou podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách na nebankový subjekt, bez splnenia ktorých je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené a následne postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmito ustanovením je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti) (R 60/2018). Zároveň aj vecnú legitímáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednanja.

39. Žiadosť veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky možno charakterizovať ako jednostranný adresný a hmotnoprávny právny úkon, čo znamená, že v stanovenej lehote musí byť doručený dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nestačí odovzdanie prejavu na prepravu. Vzhľadom na kogentnú právnu úpravu nie je možné ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomností kogentnosť uvedenej hmotnoprávnej úpravy zmeniť.

40. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j., že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane.

41. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právného úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp.zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020).

42. Na preukázanie doručenia výzvy pred zosplatením pohľadávky a výzvy pred postúpením pohľadávky je potrebné vyžadovať doklad o ich doručení, ktorým môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, nakoľko zásielka musí byť doručená

do dispozičnej sféry dlžníka. Uvedená skutočnosť vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021. Poštový hárok, z ktorého vyplýva odoslanie zásielky, nie je dokladom o doručení listiny do dispozičnej sféry adresáta.

43. Žalovaný na pojednávaní dňa 17.1.2024 predložil krátkou cestou do súdneho spisu fotokópie nasledovných listín: poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 25. júla 2014 a fotokópiu obálky s doručenkou, s uvedeným dňom uloženia zásielky 30.7.2014; Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 9.4.2015 a fotokópiu obálky s doručenkou s uvedeným dňom uloženia zásielky 14.4.

44. Žalobca jednak v priebehu celého konania popieral, že by mu bol skutočne poskytnutý úver z úverovej zmluvy č. 019/5001/09SU vo výške 333 345,05 EUR. V skutočnosti mu bol poskytnutý bankou úver len raz, a to na základe úverovej zmluvy č. 043/5400/07SU z 5. septembra 2007. Uvedené je zrejmé z výpisu z bankového úverového účtu doloženého do súdneho konania, z ktorého vyplýva, že dňa 17. augusta 2009 boli peňažné prostriedky na bankový účet pripísané, a následne obratom v rovnaký deň v plnej výške bankou aj odpísané. Teda žalobca žiadne peňažné prostriedky nečerpal. Nezrozumiteľné je v tejto súvislosti tvrdenie zástupcu žalovaného na predmetnom ústnom pojednávaní (17.1.2024), ktorý uvádzal, že čerpanie úveru prebehlo dňa 23. septembra 2009, pričom toto svoje tvrdenie nijako nepreukázal. Dané tvrdenie žalovaného žalobca v celom rozsahu poprel s poukazom na výpis z účtu XXXXXXXX/XXXX, ktorý je súčasťou súdneho spisu a z ktorého žiadne čerpanie úveru v uvedený deň nevyplýva.

45. Vyššie uvedenými listinnými dôkazmi žalovaný preukazuje ním tvrdenú skutočnosť zosplatnenia celého zostatku údajného úveru žalobcu. K predloženým listinným dôkazom súd uvádza, že z nich vyplývajú nezrovnalosti, v dôsledku ktorých má za to, že žalovaný svoje tvrdenia o zosplatnení úveru doposiaľ nepreukázal. Konkrétne k listine „Vyhlásenie úveru zapredčasne splatný“ je pripojená fotokópia obálky s doručenkou, na ktorej je uvedené, že sa týka zásielky „VZS1-15166316 (7.4.2015)“. Zo samotnej listiny „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ však vyplýva, že táto je datovaná ku dňu 9.4.2015 (nie k dátumu 7.4.2015, na ktorý odkazuje doručenka). Zároveň k obojm listinným dôkazom doložil žalovaný výlučne fotokópiu obálok s doručenkami, čo však súd považuje za nepostačujúce. Z predložených listinných dôkazov tak nemožno nepochybné zistiť, či obsahom zásielok opatrených doručenkami boli skutočne žalovaným predložené listiny.

46. Okrem toho, že danými listinnými dôkazmi žalovaný nepreukázal zosplatnenie úveru, je vylúčené, aby nimi preukázal dodržanie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, ako to v konaní tvrdí. Žalovaný do konania doposiaľ nepredložil písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov, na ktorej nutnosť preukázania napokon poukazuje aj Krajský súd v Košiciach v bode 46 písm. c) svojho zrušujúceho uznesenia sp. zn. 6CoCsp/28/2023 zo dňa 13. septembra 2023.

47. Ak zástupca žalovaného na ústnom pojednávaní uviedol, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. považujú listinu „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo dňa 9. apríla 2015, s týmto nemožno súhlasiť. Touto listinou by mohlo byť preukázané (čo však doposiaľ nebolo), že údajný úver sa stal splatným v celosti, teda touto listinou by sa naplnila len prvá z troch podmienok, a to existencia splatnej pohľadávky. Následne však musí banka písomne vyzvať dlžníka na splnenie už predtým zosplatneného dlhu (v čase zaslania oznámenia o zosplatnení ešte neexistuje splatná pohľadávka, nakoľko dlh sa v zmysle tohto oznámenia ešte len stáva predčasne splatným, a to v 10. deň odo dňa doručenia tohto oznámenia) [splnenie druhej podmienky] a dlžník je aj napriek tejto písomnej výzve banky následne nepretržite v omeškaní viac ako 90 dní [splnenie tretej podmienky].

48. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/ existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na veriteľovi preukázať tieto skutočnosti, vrátane dôkazu preukazujúceho doručenie takejto výzvy dlžníkovi bankou. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide

o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.(bod 37 uznesenia odvolacieho súdu).

49. Z uvedeného teda vyplýva, že po kumulatívnom splnení všetkých troch podmienok môže banka postúpiť pohľadávku na tretiu osobu.

50. K naplneniu druhej a tretej podmienky, nedošlo. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalovaný doposiaľ nepreukázal platné postúpenie pohľadávky na tretiu osobu.

51. Na základe vyššie uvedeného, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle ust. § 53 ods. 9, § 565 občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001Z.z., súd žalobe vyhovel.

52. Podľa § 164 c.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

53. Podľa § 162 ods. 3 c.s.p. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

54. Žalovaný navrhol prerušiť konanie do skončenia konania o zaplatenie pohľadávky, pričom argumentoval judikatúrou súdov v tejto oblasti, v zmysle ktorej, naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby nie je daný, ak možno žalovať priamo o plnenie.

55. Konanie o zaplatenie pohľadávky 65.768,47 € sa viedlo pôvodne na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 15 Csp/136/2018 a z uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn. 15Csp/136/2018 zo dňa 20.9.2022 vyplynulo, že súd prerušil konanie do skončenia tohto konania.

56. Súd má za to, že v danom prípade ide skutkovo úplne rozdielny prípad, nakoľko žalobca nemohol brániť svoje práva pred súdom inak, ako podaním určovacej žaloby. To znamená, že nejde o prípad, kedy žalobca mal k dispozícii iný procesný prostriedok, žalobu na plnenie, ktorou mohol účinnejšie chrániť svoje práva ako určovacou žalobou. Žalovaným uvádzaná judikatúra je pre daný prípad nepoužiteľná. Zároveň, na podanie určovacej žaloby bol žalobca zviazaný priamo výrokom uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 27. júla 2018, sp. zn. 24Csp/135/2018 v nadväznosti na výrok o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bolo právnenmu predchodcovi žalovaného uložené zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. 019/5001/09SU. Ak by žalobca žalobu v stanovenej lehote nepodal, súd by aj bez návrhu zrušil uznesenie o neodkladnom opatrení v súlade s § 336 ods. 3 C.s.p. S poukazom na § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods.1 C.s.p. zároveň platí, že výsledok konania o určovacej žaloby v podobe odmietnutia, zamietnutia žaloby alebo zastavenia konania má tak priamy dopad na ďalšiu existenciu neodkladného opatrenia. Už len touto samotnou skutočnosťou je daný naliehavý právny záujem žalobcu na podaní takejto žaloby. Jej zamietnutím len z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu, bez preskúmania merita veci, by došlo vytvoreniu absurdného stavu, kedy na jednej strane súdy uznajú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v určitej veci a zároveň zaviažu navrhovateľa k podaniu žaloby vo veci samej a následne odmietnu sa touto vecou meritórne zaoberať s priamym negatívnym právnym dopadom na predtým nariadené neodkladné opatrenie. Je zjavné, že takýto postup súdu by bol mimo racionálnu úvahu a predstavoval by porušenie princípu zákazu odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

57. Na základe vyššie uvedeného, súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol spolu s rozhodnutím vo veci samej.

58. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania a to podľa úspechu vo veci, t.j. v plnej výške. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.

59. Súd nerozhodol o trovách konania podľa ust. § 257 c.s.p., pretože na rozhodnutie o trovách konania podľa tohto ustanovenia nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne náhradu celkom alebo z časti nepriznal. Výnimočnosť týchto okolností súd nevidel ani v okolnostiach danej veci ani v okolnostiach na strane strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní aj spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.